

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. gruodžio 1 d. Nr. S-207 (7-2025/157)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės (Pranešėja) ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-10-20 skundą Nr. SD-434 dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – Aplinkos apsaugos departamentas) 2025-10-06 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-84 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas A.A. bei Aplinkos apsaugos departamento atstovė B.B. 2025-11-18 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo panaikinti Aplinkos apsaugos departamento Sprendimą, perskaičiuoti ir sumažinti Pareiškėjai nustatytas mokėtinas mokesčio už aplinkos teršimą (toliau – MUAT) sumas.

Pareiškėja skunde Komisijai teigia, kad yra sudėtingoje finansinėje situacijoje, Pareiškėjai trūksta apyvartinių lėšų, nuostolis 2025-09-30 sudarė apie 240 tūkst. Eur.

Aplinkos apsaugos departamentas skundžiamame sprendime nurodė, kad atlikus Pareiškėjos MUAT apskaičiavimo ir deklaravimo patikrinimą, buvo surašytas 2025-09-02 patikrinimo aktas Nr. PA-3333/2025 (toliau – Patikrinimo aktas). Patikrinimo metu nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu (2023–2024 m.) Pareiškėja buvo MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių mokėtoja, kaip numato Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (toliau – MUATĮ) 5 straipsnio 1 dalies nuostatos, nes keturiems veiklos objektams turėjo taršos leidimus su nustatytais į aplinką išmetamų teršalų normatyvais.

Aplinkos apsaugos departamento Sprendime pažymėta, kad (duomenys neskelbtini) centrinė katilinė turi Taršos leidimą (duomenys neskelbtini), Dūkšto miesto katilinė – Taršos leidimą (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini) eksploatavimui išduotas Taršos leidimas Nr. (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini) katilinės eksploatavimui – Taršos leidimas Nr. (duomenys neskelbtini). Taršos leidimuose (toliau – Leidimai) yra nustatyti išmetamų į aplinkos orą teršalų, kūrenant kurą, anglies monoksido A (toliau – CO), azoto oksidų A, sieros dioksido A ir kietųjų dalelių A (toliau – KD A) leidžiamos taršos vienkartiniai bei metiniai normatyvai. Visose katilinėse tikrinamuoju laikotarpiu buvo deginamas biokuras.

Aplinkos apsaugos departamento Sprendime taip pat pažymėta, kad tikrinamaisiais mokestiniais laikotarpiais Pareiškėja naudojosi MUATĮ 6 straipsnio 5 dalies nuostata, suteikiančia MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių lengvatą (biokurą deginančių katilinių

tarša). Pateiktų biokuro sunaudojimo dokumentų pagrindu, Pareiškėja galėjo naudotis MUATĮ 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta lengvata tiek, kiek teršalų emisijos neviršijo Leidimuose nustatytų teršalų leistinos taršos normatyvų.

Aplinkos apsaugos departamentas nurodė, kad patikrinimo metu buvo nustatyta, jog į orą tikrinamaisiais laikotarpiais išmesti tam tikri teršalų kiekiai viršijo didžiausias leistinas taršos normas. Normatyvus viršijusią taršą Pareiškėja privalėjo deklaruoti, teikdama MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių deklaracijas (forma FR0522) (toliau – mokesčio deklaracija FR0522) ir apskaičiuoti bei sumokėti MUAT, taikant normatyvus viršijančios taršos tarifus.

Aplinkos apsaugos departamentas pažymėjo, kad mokestinio patikrinimo pradžioje buvo įvertinta MUAT kontrolės informacinėje sistemoje (toliau – IKS) pateikta informacija. Pagal IKS duomenis nustatyta, mokesčio deklaracijos FR0522 už 2023 m. ir už 2024 m. mokestinį laikotarpį Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) nepateiktos ir nebuvo deklaruotas:

1) 0,0106 t kietųjų dalelių (toliau - KD A) taršos kiekis, patekęs į aplinkos orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus didžiausią leistiną metinį taršos normatyvą 2023 m. laikotarpiu;

2) iš (duomenys neskelbtini) katilinės į orą išmestas viršnormatyvinis 0,0031 t KD A taršos kiekis laikotarpiu nuo 2023-12-14 iki 2023-12-15;

3) 0,0072 t KD A taršos kiekis, patekęs į aplinkos orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus didžiausią leistiną metinį taršos normatyvą 2024 m. laikotarpiu;

4) 0,0146 t KD A taršos kiekis iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus didžiausią leistiną metinį taršos normatyvą laikotarpiu nuo 2024-10-29 iki 2024-11-19;

5) 5,9938 t anglies monoksido (toliau – CO) kiekis, patekęs į orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus nustatytą didžiausią leistiną momentinę koncentraciją laikotarpiu nuo 2024-12-05 iki 2024-12-31.

Skundžiamame Sprendime nurodyta, kad Pareiškėja pažeidė MUATĮ 5 straipsnio 1 dalies, 9 straipsnio 2 dalies, 3 dalies 2 punkto nuostatas bei 9 straipsnio 4 dalies reikalavimus.

Aplinkos apsaugos departamentas nurodė, jog pagal MUATĮ 2 straipsnio 11 dalies 2 punkto nuostatą, nedeklaruotas į aplinką išmesto teršalo faktinis kiekis vertinamas kaip nuslėpta tarša, už kurią privalo būti patikrinimo metu paskaičiuojamas MUAT. Už nedeklaruotą (nuslėptą) per 2023 m. ir 2024 m. mokestinius laikotarpius į aplinkos orą išmestą taršą, vadovaujantis MUATĮ 2 straipsnio 11 dalies 2 punktu, 9 straipsnio 2 dalimi, 8 dalies 3 punktu, bei Mokesčio už aplinkos teršimą ir nuslėptą taršą iš stacionariųjų taršos šaltinių apskaičiavimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2021-03-10 įsakymu Nr. D1-143, (toliau – Mokesčio apskaičiavimo tvarkos aprašas) 15.2 punktu, už nedeklaruotą (nuslėptą) į aplinkos orą išmestą taršą, patikrinimo metu apskaičiuotas 2785 Eur MUAT, už 2023 m. mokestinį laikotarpį 865 Eur MUAT, už 2024 m. – 1920 Eur MUAT.

Aplinkos apsaugos departamentas Sprendimu Patikrinimo akte papildomai apskaičiuotą 2785 Eur MUAT patvirtino.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas Aplinkos apsaugos departamento Sprendimas keistinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto 2785 Eur MUAT už nuslėptą taršą, Aplinkos apsaugos departamentui nustačius, kad Pareiškėja už

2023–2024 m. mokestinius laikotarpius nedeklaravo viršijančios Leidimuose numatytos į aplinkos orą išmestos taršos.

Pareiškėja skunde ir jos atstovas Komisijos posėdžio metu neišreiškė nesutikimo motyvų dėl MUATĮ nuostatų taikymo pagrįstumo ar MUAT apskaičiavimo teisingumo. Pareiškėja skunde ir jos atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, jog pažeidimas nebuvo tyčinis ir prašė Komisijos netaikyti Pareiškėjai dvigubo baudos mokesčio koeficiento. Taigi, ginčo klausimas sietinas su padidintu tarifu apskaičiuoto MUAT dalies sumažinimu.

Ginčo teisinius santykius reglamentuojantis MUATĮ (2020-06-25 įstatymo Nr. XIII-3158 redakcija, galiojusi ginčui aktuali laikotarpiu), kiek tai susiję su aplinkos teršimu iš stacionarijų taršos šaltinių, be kita ko, nustatė: mokesčio objektas – tai iš stacionarijų taršos šaltinių, kuriems teršalų išmetimui į aplinką privalomas leidimas, kuriame nustatyti taršos normatyvai, išmesti į aplinką (orą, vandens telkinius ir žemės paviršių bei jos gelmes) teršalai, nurodyti šio įstatymo 1 ir 2 prieduose <...> (MUATĮ 4 straipsnio 1 dalies 1 punktas); MUAT iš stacionarijų taršos šaltinių moka fiziniai asmenys, juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų padaliniai, kurie įstatymų nustatytais atvejais privalo turėti leidimą, kuriame nustatyti taršos normatyvai <...> (MUATĮ 5 straipsnio 1 dalis); mokesčio mokėtojai aplinkos ministro nustatyta tvarka vykdo iš stacionarijų taršos šaltinių išmestų į aplinką teršalų <<...>> apskaitą ir yra atsakingi už MUAT deklaracijose pateiktų duomenų teisingumą (MUATĮ 9 straipsnio 1 dalis); MUAT apskaičiuojamas iš stacionarijų taršos šaltinių išmestą į aplinką leidime nustatytą taršos normatyvą viršijantį teršalo kiekį dauginant iš mokesčio tarifo, nurodyto šio įstatymo 2 priede, ir indeksavimo koeficiento (MUATĮ 9 straipsnio 3 dalies 2 punktas); MUAT <...> sumokamas ir MUAT deklaracijos pateikiamos ne vėliau kaip pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, iki kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, vasario 15 dienos Inspekcijai. Laikoma, kad mokestinė prievolė įvykdyta tik pateikus deklaraciją ir sumokėjus mokėtiną mokestį (MUATĮ 9 straipsnio 4 dalis).

MUATĮ 2 straipsnio 11 dalies 2 punkte nustatyta, kad nuslėpta tarša – tai nedeklaruotas ar deklaruotas pradėjus mokestinį patikrinimą: į aplinką išmesto teršalo faktinis kiekis, leidime nustatyto teršalo metinio normatyvo ir (ar) didžiausios leidžiamos momentinės ar paros vidutinės teršalo koncentracijos ir (ar) ribinės vertės neviršijantis ir (ar) faktinis leidime nustatyta metinį normatyvą ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) ribinę vertę viršijantis teršalo kiekis <...>. Mokestis už nuslėptą taršą apskaičiuojamas mokesčio mokėtojui, kuris nuslėpė leidime nustatytą metinį normatyvą ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) vienkartinį normatyvą viršijantį teršalo kiekį ir (ar) kuris neturi leidimo, – išmestą teršalo kiekį, nuslėptą leidime nustatytą metinį ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) vienkartinį normatyvą viršijantį teršalo kiekį, o jeigu neturi leidimo, kuriame nustatyti teršalų išmetimo į aplinką normatyvai, kai toks leidimas yra privalomas, – visą faktinį išmestą iš stacionarijų taršos šaltinių teršalo kiekį, kuris nustatomas pagal teršalų nustatymo metodikas arba instrumentinio matavimo būdu gautus duomenis, dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 2 priede, iš indeksavimo koeficiento, iš koeficiento 1,2, jeigu nustatytas teršalo laikinai leidžiamos taršos normatyvas, ir iš koeficiento 2 (MUATĮ 9 straipsnio 8 dalies 3 punktas).

Apibendrinant išdėstytas MUATĮ nuostatas, konstatuotina, jog MUAT iš stacionarijų taršos šaltinių mokėtojai turi pareigą ne tik tinkamai tvarkyti iš stacionarijų taršos šaltinių išmestų į aplinką teršalų apskaitą, bet ir MUATĮ nustatyta tvarka ir terminu pateikti MUAT deklaracijas, nurodant šiose deklaracijose teisingus duomenis, bei laiku sumokėti į biudžetą MUAT. Nustačius taršos iš stacionarijų taršos šaltinių nuslėpimo faktą,

apskaičiuojant MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių, taikomas didesnis tarifas pagal MUATĮ 9 straipsnio 8 dalies 3 punkto nuostatas.

Aplinkos apsaugos departamento pareigūnai privalo imperatyviai taikyti teisės aktų reikalavimus, t. y. mokestinio patikrinimo metu nustatę nedeklaruotus iš stacionariųjų taršos šaltinių išmestų į aplinką teršalų kiekius, už kuriuos nebuvo sumokėtas mokestis, už juos privalo paskaičiuoti mokestį už nusiųptą taršą MUATĮ nustatyta tvarka, nepriklausomai nuo to, kokios priežastys lėmė teršalų kiekių ir mokesčio nedeklaravimo faktą.

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėjos pagrindinė veikla – centralizuota šilumos ir karšto vandens gamyba ir tiekimas šilumos vartotojams (duomenys neskelbtini) rajone. Pareiškėja buvo ir yra MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių mokėtoja (MUATĮ 5 straipsnio 1 dalis). Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu turėjo keturiems veiklos objektams Leidimus su nustatytais į aplinką išmetamų teršalų normatyvais: (duomenys neskelbtini) katilinei, (duomenys neskelbtini) miesto katilinei, (duomenys neskelbtini) katilinei ir (duomenys neskelbtini) katilinės eksploatavimui bei naudojosi MUATĮ 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta MUAT iš stacionariųjų taršos šaltinių lengvata. Pareiškėja turėjo teisę naudotis MUATĮ 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta lengvata tiek, kiek teršalų emisijos neviršijo Leidimuose nustatytų teršalų leistinos taršos normatyvų. Patikrinimo metu buvo nustatyta, jog į orą tikrinamaisiais laikotarpiais išmesti tam tikri teršalų kiekiai viršijo didžiausias leistinas taršos normas, tačiau Pareiškėja šių kiekių nedeklaravo, nepateikė Inspekcijai mokesčio deklaracijos FR0522.

Komisija pažymi, kad ginčo tarp bylos šalių dėl faktinių aplinkybių vertinimo nėra. Aplinkos apsaugos agentūros pareigūnai kontrolės metu, bei pagal kietųjų dalelių apskaitos duomenis, apskaičiuotus pagal pagamintą šiluminę energiją, užfiksavo iš Pareiškėjos eksploatuojamų katilinių į aplinkos orą išmesto CO bei KD A didžiausios leistinos koncentracijos viršijimus: 1) 0,0106 t KD A taršos kiekis, patekęs į aplinkos orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus didžiausią leistiną metinį taršos normatyvą 2023 m. laikotarpiu; 2) 0,0031 t KD A taršos kiekis taršos iš (duomenys neskelbtini) centrinės katilinės viršnormatyvinis laikotarpiu nuo 2023-12-14 iki 2023-12-15; 3) 0,0072 t KD A taršos kiekis, patekęs į aplinkos orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus didžiausią leistiną metinį taršos normatyvą 2024 m. laikotarpiu; 4) 0,0146 t KD A kiekis iš (duomenys neskelbtini) centrinės katilinės, viršijus didžiausią leistiną leidime nustatytos koncentracijos viršijimą laikotarpiu nuo 2024-10-29 iki 2024-11-19; 5) 5,9938 t CO kiekis, patekęs į orą iš (duomenys neskelbtini) katilinės, viršijus nustatytą didžiausią leistiną momentinę koncentraciją laikotarpiu nuo 2024-12-05 iki 2024-12-31.

Pareiškėja 2023–2024 m. nedeklaravo minėto taršos kiekio ir nesumokėjo MUAT, todėl mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja pažeidė MUATĮ 9 straipsnio 3 dalies 2 punkto bei 9 straipsnio 4 dalies reikalavimus ir pagrįstai, vadovaudamasis MUATĮ 9 straipsnio 2 dalies, 9 straipsnio 8 dalies 3 punkto bei Tvarkos aprašo 15.2 punkto nuostatomis, už nedeklaruotą (nusiųptą) į aplinkos orą išmestą taršos kiekį, papildomai už 2023 m. apskaičiavo 865 Eur MUAT, už 2024 m. – 1920 Eur MUAT.

Dėl padidintu tarifu apskaičiuoto MUAT sankcjinės dalies sumažinimo

Iš Pareiškėjos pateikto skundo Komisija sprendžia, kad Pareiškėja nesiekė sąmoningai ir tyčia nusiųpti bei neslėpė į orą išmestos taršos kiekių.

Administracinių teismų praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad MUAT apskaičiavimas taikant didesnę tarifą yra ekonominė sankcija (už mokesčio įstatymo pažeidimus taikoma ekonominė poveikio priemonė), o apie tai buvo pasisakyta ne vienoje LVAT byloje (2015-10-29 nutartyje adm. byloje Nr. A-768-438/2015; 2018-10-29 sprendime adm. byloje Nr. A-1422-525/2018; 2019-05-15 nutartyje adm. byloje Nr. A-431-822/2019; 2020-06-03 sprendime adm. byloje Nr. eA-2888-624/2020 ir kt.).

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (toliau – KT) 2022-01-26 sprendime nurodė, kad pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją (toliau – Konstitucija) teismas, taikdamas sankciją už teisės pažeidimą, turi turėti galimybę atsižvelgti į visas atsakomybę lengvinančias aplinkybes, taip pat ir į tas, kurios nėra *expressis verbis* nurodytos įstatyme, ir paskirti teisės pažeidėjui švelnesnę negu įstatymo numatyta sankcija bausmę arba nuobaudą (2005-11-10 nutarimas); teisiniu reguliavimu turi būti sudarytos teisinės prielaidos teismui ištirti visas bylai reikšmingas aplinkybes ir priimti teisingą sprendimą; teisinis reguliavimas negali būti toks, kad teismui nebūtų leidžiama, atsižvelgus į visas turinčias reikšmės bylos aplinkybes ir vadovaujantis teise, nenusižengiant iš Konstitucijos kylantiems teisingumo, protingumo imperatyvams, priimti teisingo sprendimo ir šitaip įvykdyti teisingumo, antraip būtų pažeisti iš Konstitucijos, *inter alia* (be kita ko) jos 109 straipsnio, kylantys teismo įgaliojimai vykdyti teisingumą, būtų nukrypta nuo KT, kaip Lietuvos Respublikos vardu teisingumą vykdančios institucijos, sampratos, taip pat nuo konstitucinio teisinės valstybės principo (2012-09-25 nutarimas).

Konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja, be kita ko, tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, jos turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes (KT 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 ir kt. nutarimai).

Komisijos vertinimu, ekonomine sankcija gali būti laikoma ne visa padidinto MUAT suma, o tik apskaičiuota padidinto MUAT dalis, viršijanti standartinį MUAT dydį, nes mokesčio dalis (iki padidinto koeficiento taikymo), kuri apskaičiuojama dėl atsiradusio mokesčio objekto, o ne dėl pažeidimo fakto, negali būti siejama su baudimo institutu. Todėl byloje nagrinėjamu atveju turi būti įvertinta, ar paskirta sankcija, sudaranti 100 procentų MUAT dydžio sumą, gali būti individualizuojama ją mažinant, įvertinus nustatytas faktines aplinkybes. Individualizuojant sankciją, imperatyviai nėra taikomos MAĮ straipsnių nuostatos, susijusios su baudų skyrimu ir jų individualizavimu, atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, todėl Komisija situaciją vertina pagal aptartos konstitucinės doktrinos, susijusios su atsakomybės už teisės pažeidimus nustatymu ir individualizavimu, nuostatas.

Pareiškėja Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad pažeidimai padaryti dėl neatsargumo, ankstesniais mokestiniais laikotarpiais pažeidimai nebuvo fiksuojami, atkreipė dėmesį, kad turimi leidimai neatitinka dabartinių eksploataavimo sąlygų ir Pareiškėja pradėjo procesą dėl (duomenys neskelbtini) katilinės ir (duomenys neskelbtini) katilinės Leidimuose nustatytų teršalų leistinos taršos normatyvų padidinimo.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau nurodytų faktinių aplinkybių visetą, į teisės pažeidimo pobūdį, jo mastą, į tai, jog Pareiškėja netrukdė mokesčių administratoriui atlikti jam pavestas mokesčio administravimo funkcijas patikrinimo metu, bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimo atlikimui visus būtinus duomenis, byloje nepateikta duomenų, kad Pareiškėja būtų nuolat pažeidinėjusi įstatymus, taip pat nenustatyta, kad ji būtų siekusi tyčia ir sąmoningai nuslėpti MUAT vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje nustatytais teisingumo ir protingumo kriterijais, sprendžia, jog 50 procentų MUAT iš stacionarių taršos šaltinių dydžio sankcija (standartinį MUAT dydį viršijanti ekonominė sankcija sumažinta 50 procentų dydžio suma) arba suma, atitinkanti

mokestį didinančio koeficiento sumažinimą iki 1,5, Pareiškėjai yra pakankama ir pagrįsta padarytą pažeidimą atitinkanti bei prevencinį poveikį daranti teisinė poveikio priemonė. Todėl skundžiamu Aplinkos apsaugos departamento Sprendimu už 2023 m. patvirtintas MUAT iš stacionarių taršos šaltinių dydis 865 Eur mažintinas iki 606 Eur ($865 : 2 \times 1,4$), o už 2024 m. patvirtintas MUAT iš stacionarių taršos šaltinių dydis 1920 Eur mažintinas iki 1344 Eur ($1920 : 2 \times 1,4$).

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, konstatuoja, kad Aplinkos apsaugos departamento Sprendimas, kuriuo patvirtinta ir Pareiškėjai nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 2785 Eur MUAT už nedeklaruotą taršą, keistinas, nurodant Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą už 2022–2023 m. 1950 MUAT (606+1344).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2025-10-06 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-84: vietoj nurodymo UAB „A“ sumokėti į valstybės biudžetą 2785 Eur MUAT iš stacionarių taršos šaltinių, nurodyti UAB „A“ sumokėti į valstybės biudžetą 1950 Eur MUAT iš stacionarių taršos šaltinių.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė